

eydnast hesi bátasmiðjuni at gera ein bát, sum kann avloysa kattumaranin. Nógvir bátar eru gjørdir og royndir í fiskibygðunum nærhendis, men teir kunnu ikki brúkast. Fiskimenninir vilja heldur ikki hava teir. Teir fyllast við sjógvi og eru alt ov vandamiklir at sigla við út gjøgnum brotini.

Eg skilti nú, at feroysku bátarnir helst vóru eitt slag av konkurrenti hjá hesum stóra bátaprojektinum.

Fiskimálaráðharrin sær feroysku bátarnar

Dagin eftir komu eini »gleðiðboð«. Tað var sjálvur fiskimálaráðharrin, sum ynskti at vitja fiskibygðina Pannam Kuppam og siggja bátarnar. Hetta vóru góð tíðindi fyri Guttorm og Jørgensen. Tí her í India verða ráharrar mettir sera høgt. Teir plaga vanliga ikki sjálvir at kanna slík »smá« projekt eitt nú við at siggja slíkar bátar royndar.

Men so var! Í skrivstovubýgninginum á TNFDC var nógv hóvasták gjørt burtur úr, at sjálvur fiskimálaráðharrin skuldi vitja. Tað var sum um, at ein annar »keisari« kom á vitjan. Filmar vórðu keyptir og teir, sum skuldu vera við til royndirnar henda morgunin, hevdu latið seg í finastu klæði síni.

Í fiskibygðini Pannam Kuppam vóruferoysku bátarnir flotaðir enn einaferð.

Hesaferð vóru fiskimálaráðharrin og hansara næstu medarbeiðarar allir á strondini. Smádreingirnir fóru út við 4-mannafarinum og fiskimenninir fóru út við 6-mannafarinum. Sjálvur hevði eg úr at gera við at taka upp. Hetta var jú eitt »scoop«, sum verður brúkt í blaðmannaheiminum fyri eina serstaka sjáldsama og góða søgu.

Aftaná at hava sæð bátarnar var samkoma í bygðahúsinum. Á gólvinum savnaðust teir elstu í bygðini og aftast børnini. Aftanfyrir eitt langt borð sótu so fiskimálaráðharrin og við lið hansara Guttormur úr Kaldbak umframt fleiri av medarbeiðarum fiskimálaráðharrans.

Teir fingi gávur frá fólkinum í fiskibygðini, og teir hildu røður. Fiskimálaráðharrin segði seg vera fegnan um at hava sæð hesar nýggju bátarnar. Hann segði, at stjórnin er fús at stuðla fiskimonnum í at útvega sær slíkar bátar.

Eisini Guttormur segði nekur orð. Hann helt fyrir, at nú hann hevði vitjað so oftani í bygðini, var hann farin at kenna seg sum ein teirra. — Og tað eri eg sera errin av.

Mikil lógvabrestur.

Og síðani fór hvør til sín.

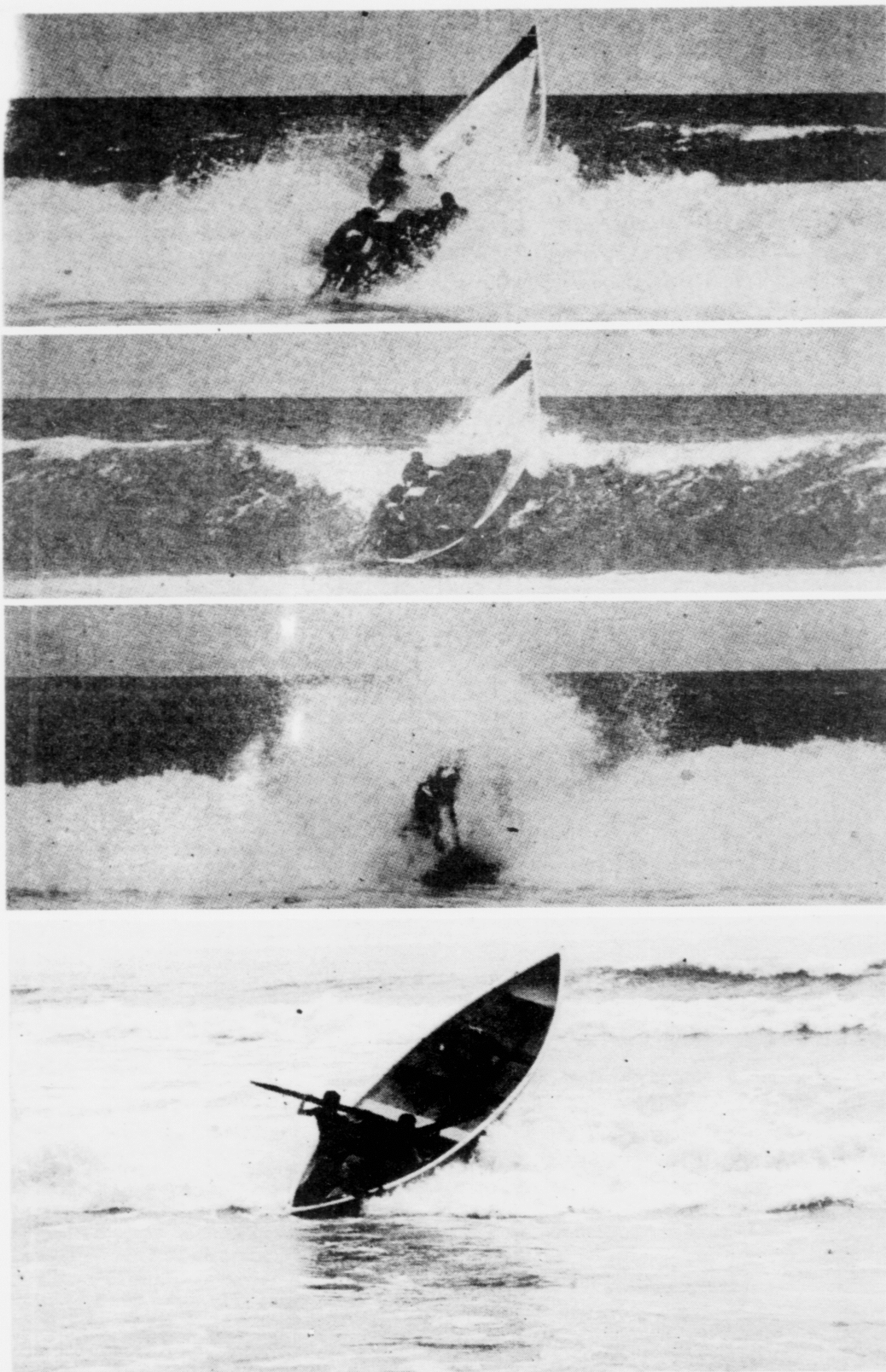
Fiskimálaráðharrin og video

Eg var júst innkomin á hotelverilsíð, tá telefonin ringdi. Tað vóru eini boð frá fiskimálaráðharrinum. Hann ynskti at siggja upptøkurnar frá fiskibygðini. Við sær skuldi hann hava umleið 30 fólk frá fiskimálaráðnum og meguliga aðrar ráðharrar.

Tað er ilt at greiða frá, hvat tú hugsaði í hesi løtu. Tí ein sonn gleði var tað at vita, at so stórir áhugi var fyrir bátunum og tí eisini upptøkunum.

Dagin eftir komu tey øll á hotellið. Tey mundu vera 30—40 í tali. Aftaná at upptøkurnar vórðu vistar, nýtti eg høvi at biðja um eina samrøðu við fiskimálaráðharrin. Hóast tíðin var knøpp, so var tað kortini í lagi.

Hesa samrøðuna umframt samrøður við fiskimenninar, ein virkiseigara og síðani teir báðar Guttorm og Jørgensen — venda vit aftur næsta leygardag.

Tað eyðkenda brotið, ið forðar fiskimonnum at fáa nóg mikið burtur úr veiðuni

Ovast er roynd við nýggjum báti, sum útlandingnar hava gjørt saman við indarum. Báturin er flatbotnaður. Vit siggja, hvussu hann fyllist við sjógvi og er um at søkka.

Og vit siggja feroyska 4-mannafarið í júst somu brotum, hvussu væl tað stigur uppfyri og niður av aftur brotinum, uttan at sjógvur kemur inn